

Den lyckelige
tijde-räknaren
förtijden genom
Gudz nådige försyn
inkomen, br...

Miltopaeus, Mårten
Johansson

1700-1829 81 Cbza Fo1.

National Library
of Sweden

Den lyckelige
 Tjude-Räknaeren

Förtijden genom Gudz Nådige försyn inkomen/

BRUDGUMMEN

Ehreborne och Konst-Ehrfarne

Wäst: **ZOARAS**

UNN

Hattmakaren i Kongl. Stapel-Staden i BO

Medh

BRUDEN

Ehreborne samt Dygdesamme Jungfru

Jungf: **BRISBA**

ERANER

Sal. Her: Handelsmans

CHRISTOPHER FRANKS

Efterlätna Käre Dotter

Uchi ett wälsignat Ehtenskapz Förbund

Swillet i förnåme och Hederwärde Bröllopz

Gästere närwardo medelti Prästerlig wigning

Åhå Anno 1712 den 4 Januarii.

Salm. Grösp. Cap: 15. v. 17.

Bättre är en Rätt Kääl medh Kärlek/ än en gödd Öre medh haat.

31. Cap.

Vers 10. Swilkom en dygdig Qwinna bestårdt är/ hon är mycket ädlare än alldra Kästeligaste Pärlor.

11. Hennes Mans Hierta tör förlåta sigh uppå henne/ och Bergning skal honom intet fattas.
12. Hon giör honom lust och icke lett i alla sine lifsdagar.
13. Hon brukar sigh uppå Ull och Lijn och arbetar gärna medh sine händer.
27. Hon seer til huru det i hennes Huus tilstår och åter icke sitt Brödh i lärtia.
30. Täckelig och Deijelig wara är intet / en Qwinna som Hærran fruchtat then skal man lofwa.

Lob. 4.

Vers 7. Ziftina ågodelar hielp the fattiga/ och wändt tigh icke ifrån the fattiga så/ skal åter Gudh see mildeliga til tigh igen /

Cap. 9. v. 11.

Gud gifwe at i måge see idor Barn och idor Barnabarn in til tridie och fierde slächte och wälsignat ware tin Säd af Israels Gud/ then ewinnerliga styrer och regerar. Och då the alle hade sagt Amen / satte the sigh til bordz / men Gåstabodet och gläderna höllo the vthi Gudzfruchtan.

En lyckli wara skal / och sig i Werlden ställa
Så / at han Gudz Försyn / för sig måst låta
gälla.

Då är om Stiernors lopp / hans hog als-
intet kundt.

Ty det han hafwer fått det är af Gudh
wål undt!

Eä är af Herren Gudh äth Wäst: LUMN förbrt.

Nu Inngfru BRJEA FRANK af Högden hon bestärt.

Fast SPOLE är nu död / Professorer bägge två.

Medh VOIGT som wetat wist / haer kunnat rä-
kna så.

Nätt uth at Solen klar / på dag och wisfa tider /

Hon he- förmodrat blir / at Månan dunckel blifwer.

Ha de eij när förment sin egen lycka sky.

Fast mång medh giftermähl wil wäl sin ofärd fly.

Men hwad månd' achta den en Stiernekikars lära.

Som Gudh och lyckan gaf / en Man en Brud til ähra.

Ty det är gamalt taal ett ähr tolf Månar för /

Fyr wekor i hwar Mån / hwem är som annat tör.

Här biebba starkt emot / trehundred sextio dagar

När fem än sätias til / så wäl Gudh alt han lagar

At ähret medh dem sluh. Men wil man räkna mehr

Begyn medh Brudgum wär / som nu tilfalle gier

Från första Månaredag / sex wekor til Mariæ

Han wist då gifter är sen han giordt slut at frisa.

Från Ryndelsmåso tidh alt framgent rärcknar han /

Til första Maji wist / 12. wekor dem han samn.

Then Helga Jacobsmåß / tolf wekor of wist skäncker.

Men Michel nje giör / då sig och hösten länker.

At giöda Märthens gåås Sex wekor är wif tidh /

Eiu wekor lägz än til / så finnes ingen stridh

Ty ähret är wist om / Gud fräls of från al wäda.

Och unnr at wi ännu wär Konung finge skäda !!!

Nu sluter iag min ord / fast Tycho Brahes folk

Med Wallmuth lärde fler, de höga Stiernors tolf.

Nu skulle komma fram/ och wilia rätt förtälja/
När det i Himblen slöds at brudgum sig skul wälja/
Min Moster BRJEU FRANK sig til en ächta brud/
Som nu Siuhundrad tolf står i sin Heders skrud.
Men det är så owist/ som ingen räckna gitter.
Ehen fina hafzens sand/och Stiernors Chor som sitter.
På högga Himblens fäst. Så är och för hwar man
Omdöjelig seja det huru mången samtag LUNN
Ein Käre hustru ger för äbrat är til ända:
Och när en Pappa födz så liten som en slända!
En ächta folks förbund wet ingen annan om/
än Gudh som Nycklen ger/ och sänder Nweders boom

Önskan.

Så krefwe wäl förnögd / wälsignad alle dagar
I Herrans Jesu Namn/ så länge Gudh behagar.
Hans Nåde war Ehr när / och gifwe daglig Bröd
Affstyre han alt ondt/ och hielpe i Ehr död!

Min Käre Swäger och Moster: p i deras
Bröllopszdag til Heder beskref

MARTINUS JOHANNIS
MILTOPÆUS.

